

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heintz van Landewijck SARL

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 1 και 5, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), που τροποποιήθηκε με την ένατη οδηγία 78/583/ΕΟΚ (ΕΕ L 194, σ. 16) — Ερμηνεία της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1) — Συμφωνία της εθνικής νομοθεσίας προς την κοινοτική ρύθμιση — Ταινίες φορολογήσεως καπνού — Εξαφάνισή τους πριν από τη χρησιμοποίηση

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ούτε η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, ούτε η οδηγία για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης ούτε η αρχή της αναλογικότητας εμποδίζουν τα κράτη μέλη να θεσπίσουν κανονιστική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει την επιστροφή του ποσού των ειδικών φόρων κατανάλωσης που έχουν καταβληθεί, όταν τα επισήματα ειδικού φόρου κατανάλωσης έχουν εξαφανιστεί προτού επικολληθούν στα προϊόντα καπνού, αν η εξαφάνιση αυτή δεν οφείλεται σε ανωτέρα βία ή σε ατύχημα και δεν αποδεικνύεται ότι τα επισήματα έχουν καταστραφεί ή καταστεί οριστικώς άχρηστα, με αποτέλεσμα την οικονομική ευθύνη για την απώλεια των φορολογικών επισημάτων να φέρει ο αγοραστής αυτών.
- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η παράβαση της προθεσμίας κοινοποίησης δεν μπορεί να θεωρηθεί ουσιώδης διαδικαστική πλημμέλεια που να μπορεί να συνεπάγεται τη μη εφαρμογή του κατά παρέκκλιση μέτρου το οποίο κοινοποιήθηκε εκπρόθεσμα.
- 3) Το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 5, της έκτης οδηγίας 77/388 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κατά παρέκκλιση καθεστώς εισπράξεως του ΦΠΑ μέσω των φορολογικών επισημάτων, όπως αυτό που θεσπίζει το άρθρο 28 του ολλανδικού νόμου περί του φόρου κύκλου εργασιών της 28ης Ιουνίου 1968 (*Wet op de omzetbelasting*), συμβιβάζεται προς τις επιταγές που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές της οδηγίας και δεν υπερβαίνει ό,τι είναι αναγκαίο για την απλοποίηση της εισπράξεως του φόρου.
- 4) Η έλλειψη υποχρέωσης επιστροφής των ποσών τα οποία έχουν καταβληθεί για την αγορά φορολογικών επισημάτων

που αντιστοιχούν στον φόρο προστιθεμένης αξίας υπό καταστάσεις όπως εκείνες της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν είναι ασυμβίβαστη με την έκτη οδηγία 77/388 και, ειδικότερα, με το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 5, αυτής.

(1) ΕΕ C 45 της 19.02.2005

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2006 — August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-24/05 P) (1)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Τρισδιάστατο σχήμα ζαχαρωτού χρώματος ανοικτού καφέ — Διακριτικός χαρακτήρας)

(2006/C 212/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: August Storck KG (εκπρόσωποι: I. Rohr, H. Wrage-Molkenthin και T. Reher, Rechtsanwälte)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-396/02, August Storck KG κατά Γραφείου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αρνήσεως καταχωρίσεως τρισδιάστατου σήματος αποτελούμενου από το σχήμα σακχαρωτού χρώματος ανοικτού καφέ για «είδη ζαχαροπλαστικής» που υπάγονται στην κλάση 30 — «Διακριτικός χαρακτήρας» σήματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού ΕΚ 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την August Storck KG στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 69 της 19.3.2005.